

Κατακερματισμένες υπάρξεις

Οι έξι ήρωες του **Χρίστου Κυθρεώτη** θα υπομείνουν γεγονότα που θα θέσουν εν αμφιβόλω την εσωτερική τους τάξη

ΤΟΥ
ΒΑΓΓΕΛΗ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Εί αναπάντεχα μέσα στην καθημερινότητά τους πρόσωπα: έξι άνθρωποι που θα κοιτάζουν ξαφνικά με λοξό τρόπο την πραγματικότητα τριγύρω τους, διακρίνοντας ρωγμές άπιστες από το κοινό μάτι, χωρίς κατά τα άλλα να μεταποιητούν ούτε σπιθαμή από τον χώρο εντός του οποίου έχουν συνηθίσει να κινούνται. Θα παραμείνει παρ' όλα αυτά όντως ακίνητη η ζωή των έξι ήρωων (κάθε ήρωας κι ένα δίγηπμα) του Χρίστου Κυθρεώτη που γεννήθηκε το 1979 στη Λευκωσία και το *Mia xarà* αποτελεί το πρώτο πεζογραφικό του βιβλίο; Κανένας από τους έξι δεν θα δει την τροχιά του να αλλάζει, τίποτε από εκείνα με τα οποία και οι έξι έχουν προσαρμοστεί στον κόσμο δεν πρόκειται να διαφοροποιηθεί. Και οι έξι όμως θα υπομείνουν

γεγονότα που θα θέσουν εν αμφιβόλω την εσωτερική τους τάξη: μια τάξη η οποία δεν θα καταφέρει να επανέλθει ποτέ στην αρχική της ισορροπία. Η συλλογή ξεκινάει με έναν τρελαμένο ΑΕΚτζή που θα ανακαλύψει πως ο κολλπός του είναι Αλβανός (απελθέτω απ' εμού το ποτήριον τούτο), δίχως κάτι τέτοιο να τον εμποδίσει να πεθάνει για τη σημαία της ομάδας χτυπημένος από τα δικά της παιδιά. Το δεύτερο πρόσωπο που θα ανέβει επί σκηνής είναι ένας φοιτητής της Νομικής, ένας σωστός Κουασιμόδος, ο οποίος θα ποδοπατήσει απεγνωσμένα τα γυαλιά της εκπάγλου ομορφιάς συμφοιτήτριάς του για να μη διαπιστώσει την κατάστασή του. Θα ακολουθήσει το ημερολόγιο μιας νευρωτικής έφηβης που θα κάνει ό,τι περνά από το χέρι της για να απωθήσει τον χωρισμό των γονιών της. Και πώς θα αντιμετωπίσει εν συνεχεία ένας

Ο Χρίστος Κυθρεώτης

γυναίκα η οποία θα ερωτευτεί σε πρόωρη κλιμακτήριο με πανάκριβο αντίτιμο τη διά βίου μοναξιά. Τι κι αν οι έξι θα υποχρεωθούν να συνεχίσουν την πορεία τους σαν να μην έχει συμβεί το παραμικρό; Το ότι έχουν κλειστεί έστω και ανεπαισθήτως εντός των τειχών φτάνει και περισσεύει. Καθηλωμένες σε έναν μουντό και αδιευκρίνιστο περίγυρο όπου κανένας δεν είναι πρόθυμος να ακούσει κανέναν, οι φωνές τους θα σπάσουν και θα ραγίσουν πρόωρα ανίκανες να αρθρώσουν το οποιοδήποτε ζωτικό νόμημα. Αυτή ακριβώς η αδυναμία ωστόσο θα πάρει φωτιά όταν οι πρωταγωνιστές των διηγημάτων του Κυθρεώτη θα μιλήσουν για την κατακερματισμένη τους ύπαρξη χωρίς να είναι σε θέση να συνειδητοποιήσουν την υπόγεια δύναμη της γλώσσας τους. Η αφασία του τρελαμένου ΑΕΚτζή, το κρυφό παραλήρημα του φοιτητή μπροστά στο αντικείμενο του πόθου του, οι παλιλογίες και τα πλεοναστικά ολισθήματα στο ημερολόγιο της έφηβης (ισως το καλύτε-

ρο κομμάτι της συλλογής), ο θερμός, σχεδόν σωματικός λόγος του Ελληνοκύπριου για την πεθαμένη γιαγιά του, η καταθλιπτική αποστασιοποίηση της εξιστόρησης του εταιρικού στελέχους από τα προσωπικά του δεδομένα και η σπασμωδική (ειρωνική και ταυτοχρόνως μελοδραματική) αφήγηση της αφύσικα γερασμένης γυναικας (το δεύτερο καλύτερο κομμάτι της συλλογής) θα σχηματίσουν ένα γλωσσικό σταυροδρόμι που θα αυτούπονομευθεί και θα τινάξει εν τέλει στον αέρα όλες τις ψυχολογικές του οχυρώσεις, καθιστώντας μάταιη την προσπάθεια των έξι μονολόγων να υπερκεράσουν (ή έστω να περιορίσουν) προς τα έως το εσωτερικό τους χάος.

Ο Κυθρεώτης είναι ένας έτοιμος συγγραφέας: όχι μόνο γιατί έχει επεξεργαστεί άρτια τις αφηγηματικές του φωνές, δίνοντας εκτός των άλλων και μιαν υποβληπτική χροιά στη λειτουργία τους, αλλά και επειδή έχει χτίσει πόντο-πόντο τις συνθέσεις του, χωρίς να επιτρέψει την παραμικρή κακοτεχνία στον σκελετό της οικονομίας τους.